

PARAULA I VIDA

«Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? Ha ressuscitat!»

Aquest anunci de l'àngel als primers deixebles, continua resonant, any rere any, com un anunci que tergiversa els criteris mundans i ens obre a la realitat divina. «Déu ha visitat el seu poble i l'ha redimit» (Lc 1,68), té un disseny d'amor i de misericòrdia per a la humanitat. En tot temps i en tota circumstància l'Església se sent dipositària d'aquest anunci salvador, i l'ofereix humil però convençuda, a tota la humanitat. Passi el que passi, sempre estem en mans de Déu i sempre es compleixen les seves promeses de vida i d'amor. També en temps de guerres i pandèmies, de tribulacions i de dificultats, l'amor vencerà, perquè no és un amor qual-sevol, petit i fràgil, sinó que és l'amor immens de Déu, revelat en Jesús, que crucificat ha recollit sobre seu el pecat del món, també els nostres pecats, i els ha perdonats, els ha destruïts, posant el seu Amor allà on no n'hi havia, per transformar-ho tot i dur-ho a la plenitud desitjada pel Pare, des de la creació del món. La Resurrecció de Jesucrist d'entre els morts és una nova creació. El que és vell ja ha passat, i ha nascut un temps nou. Per això tenim esperança i la volem comunicar a tot hom.

Si Crist ha ressuscitat, la vida pren un relleu nou. El que vivim en aquest món és ja un preàmbul i una anticipació de la plenitud que esperem i que rebrem agraïdament de la gràcia de Déu. D'aquí brota l'alegria cristiana que no és un optimisme voluntarista de gent que viu fora de la realitat, sinó el sentiment profund i convençut que, ni quan passem per les dificultats més greus, fins i tot quan morim, no són la darrera paraula de l'existència humana, sinó que la vida vencerà. Una alegria i una esperança que es comparteixen ja que no ens salvarem sols, sinó que Déu prepara la plenitud del seu Regne per a tota la humanitat. Ell vol que tots els homes se salvin i farà tot el possible —a Ell res no li és impossible, li fou dit a la Verge Maria— perquè la història humana no fracassi. Amb mireres humanes Jesús crucificat va fracassar, i els seus deixebles són els més desgraciats del món perquè segueixen un fracassat. Però els qui han rebut el do de la saviesa de la creu, saben que Ell és el Rei vencedor, el Màrtir que ha fet la voluntat de Déu i ha guanyat la Vida eterna no només per a Ell, sinó per a tots els qui Ell anomena «germans» seus. Quin goig tan gran: som fills de Déu i germans en Crist! El seu Esperit Sant que hem rebut pel baptis-

me continua treballant en nosaltres perquè ens assemblem a Jesús, i pugem fer les seves obres, com Església, sent presència real seva enmig del món.

Avui és dia d'alegria i d'esperança: «Avui és el dia en què ha obrat el Senyor; alegrem-nos-en i celebrem-ho!» (Sl 117,24). Crist ha triomfat, és Pasqua florida. De les llagues de Crist, en neixen flors de vida. ¿No creieu que seria bo que tots els qui estan cansats i afeixugats, angoixats i plorosos, atribolats i expectants, per aquesta pandèmia que ens toca viure, poguessin obrir-se a la fe i a l'esperança, per trobar el consol i el repòs que tant necessiten? La fe no és una il·lusió barata, ni un opi adormidor, ni un consol neuròtic de porucs, sinó la veritat més real del destí de cadascú de nosaltres i de la humanitat sencera. Creats per amor, fem el camí de la vida amb creus i alegries, i l'amor és la llum que illumina el destí de tota persona, fins que arribem a la plenitud de l'amor, que és Déu mateix. Que la Pasqua ens doni la força que tant necessitem en aquestes hores incertes per viure en la fe, l'amor concret i l'esperança que no defrauda. Santa Pasqua a tots!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Càritas higienitza gratuïtament milers de mascaretes confeccionades per voluntaris

L'empresa d'inserció de Càritas d'Urgell, Nougrapats, s'ha encarregat durant el temps que està durant l'epidèmia i el confinament, de dur a terme l'higienització de milers de mascaretes que una seixantena de voluntaris i voluntàries de la ciutat de La Seu d'Urgell i la comarca han anat confeccionant de manera artesanal des del cap de setmana del 22 de març.

Fins a aquest moment s'han higienitzat 7.500 mascaretes de manera gratuïta, en una més de les accions que Càritas està duent a terme per ajudar a resoldre les conseqüències de l'impacte del Covid-19. Les mascaretes són rentades a 60 graus i amb lleixiu seguint les recomanacions sanitàries, i són lliurades a l'Ajuntament de La Seu d'Urgell per a la seva distribució a botigues, personal d'atenció i de servei i d'altres persones que ho demanin durant l'epidèmia.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Domesticar la vida, objectiu del transhumanisme (i II)

Hi ha, com a mínim, quatre qüestions que mereixen ser dilucidades: ¿Què s'entén per progrés radical? ¿A qui pertany la naturalesa? ¿És un bé que està a disposició de l'espècie humana? ¿Quines conseqüències d'ordre global pot tenir aquest procés de domesticació de la vida si és veritat que tot és interdependent i que la modificació d'una part, per petita que sigui, acaba afectant el Tot?

No és el moment, encara, d'endinsar-se en aquestes preguntes. Segons els transhumanistes, la humanitat no té cap escrúpol d'emprar totes les possibilitats de transformació de l'ésser humà que ofereix la ciència. Aquesta ideologia es presenta públicament com a progressista en la mesura en què pretén estendre els beneficis de la tecnologia a tots els éssers humans sense distinció.

Els transhumanistes formen un lobby d'esquerra que desitja reforçar l'Estat providencial gràcies als beneficis de la tecnologia. Oposar-s'hi és com legitimar les desigualtats biològiques i defensar una societat de diferents velocitats. No solament subratllen el valor de la *liberté*, que ocupa un dels llocs preeminents de la piràmide axiològica transhumanista, sinó que, a més a més, el valor de l'*égalité*.

Consideren lògic que s'emperi la tecnologia per millorar les nostres capacitats físiques i mentals. Entenen que la malaltia, el dolor, l'envelliment, la decrepitud i la mateixa mort no són una fatalitat i que és legítim aspirar a una vida més llarga, més agradable, sense sofriment ni limitacions. Per als transhumanistes, el debat no rau en si són o no legítimes aquestes transformacions tecnològiques, sinó en els mit-

jans per assegurar la igualtat de tots en l'accés a aquestes tècniques.

Més enllà, però, del debat sobre com assolir l'extensió universal de les millores, hi ha una discussió prèvia que, en la literatura crítica, ha captat molt l'atenció. Ens referim a la hipotètica legitimitat de modificar o no substancialment la naturalesa humana mitjançant la tecnologia. És una qüestió ontològica i ètica que suscita reaccions visceralment oposades. En el debat hi ha latent la pregunta per l'ésser de la persona (per això és ontològica), però també la pregunta pel deure, és a dir, per allò que hem de fer amb nosaltres mateixos (per això és ètica).

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

«¿Por qué buscáis entre los muertos al que vive? ¡Ha resucitado!»

Este anuncio del ángel a los primeros discípulos, sigue resonando, año tras año, como un anuncio que tergiversa los criterios mundanos y nos abre a la realidad divina. «Dios ha visitado y redimido a su pueblo» (Lc 1,68), tiene un designio de amor y de misericordia para la humanidad. En todo tiempo y circunstancia la Iglesia se siente depositaria de este anuncio salvador, y lo ofrece humilde pero convencida, a toda la humanidad. Pase lo que pase, siempre estamos en las manos de Dios y siempre se cumplen sus promesas de vida y de amor. También en tiempos de guerras y pandemias, de tribulaciones y de dificultades, el amor vencerá, porque no es un amor cualquiera, pequeño y frágil, sino que es el amor inmenso de Dios, revelado en Jesús, que, crucificado, ha recogido sobre sí el pecado del mundo, también nuestros pecados, y los ha perdonado, los ha destruido, poniendo su Amor donde no lo había, para transformarlo todo y llevarlo a la plenitud deseada por el Padre, desde la creación del mundo. La resurrección de Jesucristo de entre los muertos es una nueva creación. Lo viejo ha pasado, y ha nacido un tiempo nuevo. Por eso tenemos esperanza y la queremos comunicar a todos.

Si Cristo ha resucitado, la vida toma un relieve nuevo. Lo que vivimos en este mundo es ya un preámbulo y una anticipación de la plenitud que esperamos y que recibiremos agradecidamente de la gracia de Dios. De aquí brota la alegría cristiana que no es un optimismo voluntarista de gente que vive fuera de la realidad, sino el sentimiento profundo y convencido de que, ni cuando pasamos por las dificultades más graves, incluso cuando morimos, éstas no son la última palabra de la existencia humana, sino que la vida vencerá. Una alegría y una esperanza que se comparten ya que no nos vamos a salvar solos, sino que Dios prepara la plenitud de su Reino para toda la humanidad. Él quiere que todos los hombres se salven y hará todo lo posible —para Él nada es imposible, le fue dicho a la Virgen María— para que la historia humana no fracase. Con miras humanas, Jesús crucificado fracasó, y sus discípulos son los más desgraciados del mundo porque siguen a un fracasado. Pero los que han recibido el don de la sabiduría de la cruz, saben que Él es el Rey vencedor, el Mártir que ha cumplido la voluntad de Dios y ha ganado la Vida eterna no sólo para Él, sino para todos los que Él llama «hermanos» suyos. Qué alegría tan grande: ¡somos hijos de Dios y hermanos en Cristo! Su Espíritu Santo que hemos recibido por el bautismo continúa trabajando en nosotros para que nos parezcamos a Jesús, y podamos hacer sus obras, como Iglesia, siendo presencia real suya en medio del mundo.

Hoy es día de alegría y de esperanza: «Este es el día en que actuó el Señor; sea nuestra alegría y nuestro gozo» (Sal 117,24). Cristo ha triunfado, es Pascua florida. De las llagas de Cristo, nacen flores de vida. ¿No creéis que sería bueno que todos los que están cansados y agobiados, angustiados y dolidos, atribulados y expectantes, por esta pandemia que nos toca vivir, pudieran abrirse a la fe y a la esperanza, para encontrar el consuelo y el reposo que tanto necesitan? La fe no es una ilusión barata, ni un opio adormecedor, ni un consuelo neurótico de miedosos, sino la verdad más real del destino de cada uno de nosotros y de la humanidad entera. Creados por amor, hacemos el camino de la vida con cruces y alegrías, y el amor es la luz que ilumina el destino de toda persona, hasta que llegaremos a la plenitud del amor, que es Dios mismo. Que la Pascua nos dé la fuerza que tanto necesitamos en estas horas inciertas para vivir en la fe, el amor concreto y la esperanza que no defrauda. ¡Santa Pascua a todos!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

SETMANA SANTA

Celebració de la Setmana Santa a la Diòcesi d'Urgell

Les tradicionals celebracions de Setmana Santa, a partir del proper dia 5 d'abril, Diumenge de Rams, a tot el Bisbat d'Urgell, quedaran restringides a l'interior dels temples i sense assistència de fidels. Tampoc es realitzaran les tradicionals processons de Divendres Sant, motiu de devoció popular arreu del territori.

Això no vol dir que no es pugui celebrar a casa la Setmana Santa: els col·lectius parroquials i els voluntaris de Càritas han endegat una campanya que té com a objectiu que tothom pugui fer seva aquesta celebració tan diferent. D'aquesta manera, es vol fer visible la participació dels fidels a través dels balcons de les cases, en comptes de baixar al carrer. S'ha encoratjat a les famílies que vulguin participar, a fer-ho realitzant palmes i palmons a casa, amb senzilles manualitats de paper i motius vinculats amb la Passió de Jesucrist que es posaran als balcons i faran visible la celebració del Triduum Pasqual.

D'altra banda, es podran seguir les celebracions i actes que es portaran a terme des de la Catedral de Santa Maria, i que estaran presidides per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, a través de la pàgina web del Bisbat: www.bisbaturgell.org, en directe, i també a través de la pàgina de Facebook de la diòcesi <https://www.facebook.com/DiocesiUrgell>.

També es podrà fer el seguiment de les celebracions a través de Pirineus Televisió, visible al Principat d'Andorra i a les comarques catalanes de l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Pallars, i l'Alta Ribagorça.

Aquestes celebracions, de manera excepcional, es faran a porta tancada i sense assistència de fidels, i respectant les mesures de seguretat que es demanen en aquest moment.

També les parròquies de diversos indrets s'han preparat i els sacerdots fan les celebracions a porta tancada i ho emetran per Youtube o per Instagram per als seus fidels. És el cas de Balaguer, Guissona o Sant Julià de Lòria (al Principat d'Andorra), o bé retransmetent el servei usant la megafonia de l'església i des del campanar.

El portal web del Bisbat d'Urgell serà la porta d'entrada per a poder accedir de manera fàcil i còmode a les celebracions que es porten a terme a Sant Pere del Vaticà, a la Basílica de Montserrat i també a les diverses propostes digitals que es fan a la diòcesi. Es pot trobar fàcilment un espai propi al web, on es pot accedir al link de les emissions en directe.

També la informació estarà present al *Full Dominical* dels caps de setmana del 5 i el 12 d'abril.

RETRANSMISSIONS DE SETMANA SANTA

Des de Sant Pere del Vaticà

TRECE

2

DIUMENGE DE RAMS: a les 11 h

DIJOURS SANT: a les 18 h

DIVENDRES SANT: Celebració de la Passió, a les 18 h

Viacrucis: a les 21 h

DISSABTE SANT: Vigília Pasqual, a les 21 h

DIUMENGE DE PASQUA: a les 11 h

Des de la Basílica de Montserrat

3

TELEVISIÓ DE CATALUNYA

DIUMENGE DE RAMS: a les 11 h

DIUMENGE DE PASQUA: a les 11 h

DISSABTE SANT:

Vigília Pasqual, a les 22 h

33

Des de la Catedral de Santa Maria d'Urgell

DIUMENGE DE RAMS: a les 12 h, Missa de la Passió del Senyor

DILLUNS SANT: a les 12 h, Missa Crismal

DIJOURS SANT: a les 19 h, Missa de la Cena del Senyor

DIVENDRES SANT: Acció litúrgica de la Passió del Senyor, a les 17 h

Pregària davant del Crist de la Preciosíssima Sang, a les 20 h

DISSABTE SANT: Vigília Pasqual, a les 20 h

DIUMENGE DE PASQUA: Missa solemne i benedicció pasqual, a les 12 h

Testimonis de fe viscuda en un temps difícil

Com estem vivint aquest confinament els cristians i com ens ajuda la nostra fe a superar els entrebancs que se'ns presenten i el repte que suposa el canvi de vida, els interrogants que s'obren, la inquietud per la integritat dels que estimem?

Hem demanat a alguns fidels que ens expliquin la seva experiència a través de la llum de la fe, com els ajuda en el seu dia a dia. En aquesta Pasqua tan especial, us convidem a llegir els seus testimonis per a què siguin un esperó en l'esperança i la confiança en què sempre, en tot moment, hi ha un espai per a l'amor de Déu.

Roger Palacios (Balaguer)

Aquest confinament ha reforçat la meua fe, perquè en viure un moment tan dur emocionalment, he hagut de reforçar els meus moments de pregària i de retrobament amb Crist. I he pogut portar millor les meves preocupacions i inquietuds compartint-les amb Déu nostre Senyor. Quan he passat un moment difícil, o he rebut una notícia trista, he pregat pels meus i he demanat de no patir cap mal, i que la família quedés protegida.

Ramon Oromí (Tornabous)

En un racó de les golfes ha emergit i hem configurat un raonament per al silenci i la pregària. Al llarg del dia, hi vaig cap en diversos moments: en començar i acabar la jornada, durant una pausa del temps de teletreball... m'hi acompanyo de la Paraula, de lectures que pel frenesí diari anava posposant i amuntegant per a més endavant, i algunes rutines de meditació i música. Procuo enfortir els hàbits de trobada, escolta i diàleg amb Jesús. Visc aquest confinament convivint i celebrant, amb les persones amb les quals el comparteixo. Segueixo de prop el desenvolupament de la pastoral digital.

Montserrat Balletbó (La Portella)

Aquestes dies he sentit a Déu més a prop que mai... i he après a valorar les petites coses del nostre dia a dia, l'importants que arriben a ser per a tots nosaltres: he après a estimar. A estimar millor, jo crec, sense donar res a canvi... simplement estimar. I he après a empatitzar moltíssim amb la gent que ho està passant malament de veritat: he anat deixant de banda les lamentacions per coses banals. Segur que de tota la situació, del confinament i del malestar i de tanta angonya, en treurem moltes coses bones i positives... n'estic convençuda!

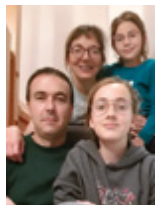

Victòria Cobo (Andorra la Vella)

Davant els sentiments d'angoixa, del patiment de tanta gent, la meua fe m'ajuda i em fa vèncer aquests sentiments posant al davant l'esperança, sabent que serem mereixedors de la misericòrdia del Pare. El confinament, junt amb la meua fe, m'estan donant l'oportunitat de trobar-me amb Jesús en cada moment d'incertesa, en cada família trencada pel dolor. La meua fe m'ajuda a sentir que en cada oració Déu m'està escoltant, sento que no ens ha abandonat i que no sortirem sols d'aquesta situació, ho farem de la seva mà.

Família Cuñé Oliveres (Guissona)

Per a mi, és exigent: llevar-te molt més aviat del normal per poder fer teletreball tranquil·la abans de que es llevin les petites; quan es desperten, donar-te al 100% perquè no es desanimin en el confinament de la llar; mostrar-te forta i feliç, donant-los un amor incondicional. Compartir amb la parella, en la poca intimitat que dona la situació, moments de por, d'impotència, ... per no poder fer un petó als pares, ara que tant ens necessiten. Miro d'intentar cuidar a distància pares, tiet, sogres, amics, germanes, ... transmetent-los amb seguretat que tot anirà bé.

I al vespre, quan me'n vaig a dormir, esgotada, dones gràcies a Déu pel dia que has tingut, preguntes a la Verge del Claustre demanant-li que tot això s'acabi i aquesta pregària et reconforta i et manté viva per afrontar un nou dia, desitjant que sigui millor que l'anterior, que surti la vacuna que ens faci immunes a la Covid-19 i que l'endemà quan ens despertem aquest malson s'hagi acabat per sempre.

Victorina Torregrossa (Andorra la Vella)

Per a mi, el confinament viscut des de la fe, és el lloc adequat per anar descobrint el sentit profund d'aquesta nova realitat. Paradoxalment, realitat comunitària i universal, que estem cridats a viure des del respecte al distanciament físic del proïsme. El proïsme se'm revela com algú estretament vinculat a mi en quant possibilitat de Vida. Jesús ens

parla sovint de l'amor fratern, que neix de la font del seu amor on tots som u en Ell i Ell en el Pare. Aquesta nova realitat, per a mi, és imatge de com tots, encara que distants, en la unió de voluntats trobem la vida. I en dono gràcies a tots.

Mireia Gomà (Guissona)

Aquest confinament m'ha permès cuidar i alimentar més la fe. Afluir el ritme de vida, estar sola i tenir més temps per pensar i reflexionar, m'ha fet valorar més la meua vida. En aquests moments en els quals sovint m'he trobat malament, m'he sentit sola, he estat desanimada i he tingut sentiments negatius, la fe i la confiança en Déu m'han donat la força i l'esperança que necessitava per superar-ho i créixer.

Carmen Santesmases (Guissona)

Jo visc la meua fe amb una certa confusió. Em pregunto on és Déu darrere aquesta desgràcia? Sempre demano tenir més fe per entendre-ho. Em tranquil·litza una mica veure com les persones s'uneixen davant del que estem vivint, i crec que aprendrem a viure la vida, que és preciosa, amb més humanitat, valorant-la molt més.

Marta Déu (Encamp)

Avui, més que mai, em sento molt petita i vulnerable. Penso «el Senyor deu estar molt enfadat, i amb raó!». Però cada dia, en veure les muntanyes i les flors i els arbres del jardí que no deixen de florir, els ocells que nien, em dic «el Senyor encara no ens ha tret res del que ens va donar des del primer dia. I jo, com ho he cuidat? què l'hi he tornat?». Més que mai, em diu «demana, truca, cerca», és el que faig, i sé que té molt més per revelar-nos.

Cristian i Laia (Andorra la Vella)

Tenir fe en aquest període tan complicat i extraordinari, no només ajuda (i molt), sinó que tranquil·litza, perquè sabem que el Senyor ens fa suport i està al nostre costat. És important mantenir la «rutina» eclesial: veure les misses (andorranes i internacionals) que, afortunadament, podem celebrar gràcies als mitjans de comunicació que tenim al nostre abast. Amb la comunió espiritual tenim una relació especial, humil, senzilla i profunda amb Crist, i ens fa valorar el que tenim, i sentir la seva misericòrdia i companyia en tot moment. Gràcies a Ell som vius, estem bé i no ens sentim en absolut abandonats.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14,22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment

el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Tiburci, mr.

15. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Crescent, mr.

16. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys màrtirs a Saragossa.

17. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siriac, 155-166) i mr.

18. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcanta-

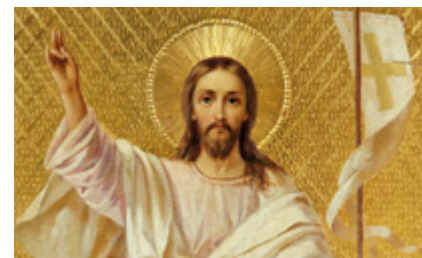
rilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Diumenge vinent, II de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jo 20,19-31]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, màrtir.

Diumenge de Pasqua (A)

COMENTARI

Al·leluia, Crist ha ressuscitat, al·leluia!

Al·leluia, Crist ha ressuscitat! Aquest és el cant joiós que hem sentit aquesta nit en la Vetlla més important de tot l'any, la Vetlla pasqual. Perquè aquesta és la gran notícia, no solament d'aquests dies sinó de tot l'any i de tota la vida del cristià. Aquesta és la Bona Notícia que dona Pere a Corneli (i a tots nosaltres): *Parlo de Jesús de Natzaret, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell...* Però això no el va portar de moment a ser acceptat pel poble: *Després el mataren penjant-lo en un patíbul. S'ha acabat tot? De cap manera! Ara bé Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués a uns testimonis que Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts.* Però aquesta notícia, única en la història de la humanitat ha d'arribar a tothom: *Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.* El Crist que hem contemplat mort el divendres sant ja no es troba al sepulcre. No el troben ni Maria Magdalena ni Pere ni Joan. És que no hi és! Per això al final diu: *Encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.*

Això obre la vida humana a una gran esperança, a una vida nova en el futur, a una resurrecció de tots nosaltres. Però ja hem ressuscitat ara: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Nosaltres ja hem ressuscitat també, des del dia del nostre baptisme. Per això hem de viure una vida nova, una vida de ressuscitats, una vida que busqui els valors de Déu no els de la terra. Aquesta vida nova farà creïble el nostre testimoni sobre el Crist Ressuscitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

«Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

«De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: Sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra de Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.